

Maskinmeistarafelagið aðalfund

Maskinmeistarafelagið hevði sín árliga aðalfund leygardagin 26. mars 1994 á Hotel Hafnia, har 55 maskinmeistarar vóru møttir.

Umframt formansins frágreiðing og roknskapin, sum bæði vórðu góðkend, var val av stýrslimum.

Á vali hesaferð vóru Hergi Hádál og Suni Rasmussen. Teir vórðu báðir afturvaldir. Dávar Holm Jacobsen og Finnleif Gutesen vórðu valdir eykalimir.

Eisini var val av einum grannskoðara og varalimi, og vórðu ávikavist Tummas Andreasen og Magni Dybczak valdir.

Nýggja stýrið hevði sín fyrsta fund mikudagin 30. mars, har stýrið skipaði seg soleiðis:

Eli Davidsen, formaður. Hergi Hádál, næstformaður. Suni Rasmussen, nevndarlimur. Jógvan Nybo, nevndarlimur. Eyðfinn Eltjør, nevndarlimur. Dávar Holm Jacobsen, fyrsti varalimir. Finnleif Gutesen, annar varalimir. Tummas Andreasen, grannskoðari. Helgi Hansen, grannskoðari. Magni Dybczak, vara-grannskoðari.

Aðalfundurin viðgjörði ymisk mál av felags áhuga, m.a. trygging, maskinskúla og oljuvinnu.

Stýrið hevur arbeitt við tryggingarspurninginum og er komin fram til, at rættast og billigast er at tekna eina lívs-trygging, sokallaða samlagstrygging fyri allar okkara limir.

Nú sær út til, at tað fer at lýsna fyri Maskin-skúlanum. Eitt samt landsstýri hevur viðtikið at seta pening av til keyp og innrættan av bygningi til maskinskúla.

Landsstýrið hevur sett nevnd til at endurskoða lógirnar fyri vinnuskúlar, sum gera uppskot til broyting í skúlafyrirsit-ingini. Tann broyting, sum fær størsta týðning fyri okkara stætt, verður setan av einum yrkisútbúgvingarráði, sum verður síðustillað við Landskúlaráðið, og har Landskúlafyrirsit-ingin bert verður ein fyrirsiting fyri ráðini.

Landsstýrið hevur sett nevnd til at endurskoða lógirnar fyri vinnuskúlar, sum gera uppskot til broyting í skúlafyrirsit-ingini. Tann broyting, sum fær størsta týðning fyri okkara stætt, verður setan av einum yrkisútbúgvingarráði, sum verður síðustillað við Landskúlaráðið, og har Landskúlafyrirsit-ingin bert verður ein fyrirsiting fyri ráðini.

Eini góð ráð til føroysku løgtingsfólkini

Henda grein hevur ikki serstakt endamál at ynskja enda á núsitandi samgongu, men tá val kortini verður í november, kann summarið nýtast betur við einum vali í juni mánaði

Samfelag okkara stendur í dag á einum vegamóti.

Føroyska samfelagið, sum strembaði seg fram í móti eini møguligari loysing fyri nøkrum tíggju árum síðani, er nú í upploysing.

Vit siggja flokkar bjóða seg fram til at loysa kreppuna, og formaður sambandsflokksins er helst hin mest greiði í hesum og sigur, at tað er bert sambandsflokkurin, ið loysir føroysku búskaparkreppuna. – Tað sigur ikki so lítið um støðuna millum tingmenn – og sjálvsálitið.

Eingin flokkur greiðir hesa kreppu einsamallur. Fåa flokkarnir hvør sær sterkar formenn og leiðarar, sum kunnu tosa seg saman, og allir flokkar taka saman um, finst kanska ein gongd leið, um so er, at lángevarar og onnur vísa veltíð.

Samgongusamráðingar í summarfrítíðini Val verður í seinasta lagi í november.

Eg fari tí at skjóta upp yvirfyri føroysku løgtingsfólkunum, at:

Tá núverandi tingsetan er av, umleið 1. mai, verður útskrivað nýval at verða 20. juni.

At tíðin har alt kortini liggur stilt um summarið, verður brúkt til at leggja lunnar undir nýggja samgongu, sum kann fara til verka á ólavsøku í ár.

Við hesum kann arbeiddast við samgongusamráðingum meðan alt kortini liggur

stilt, samstundis sum tá eitt nýtt løgting fer til verka vónandi á ólavsøku, kann brúka allar arbeidsmánaðimar

Fiskikvotur og fólka-sjálvdráttur

Støðan í Føroyum er alt ov álvarsom til at summarið fer fyri skeytið, og vit vita, at sum er verður einki veruligt løgtingsarbeiði gjørt frá mai mánaði til í fyrsta lagi januar í komandi ári, um val ikki verður fyrr enn í november.

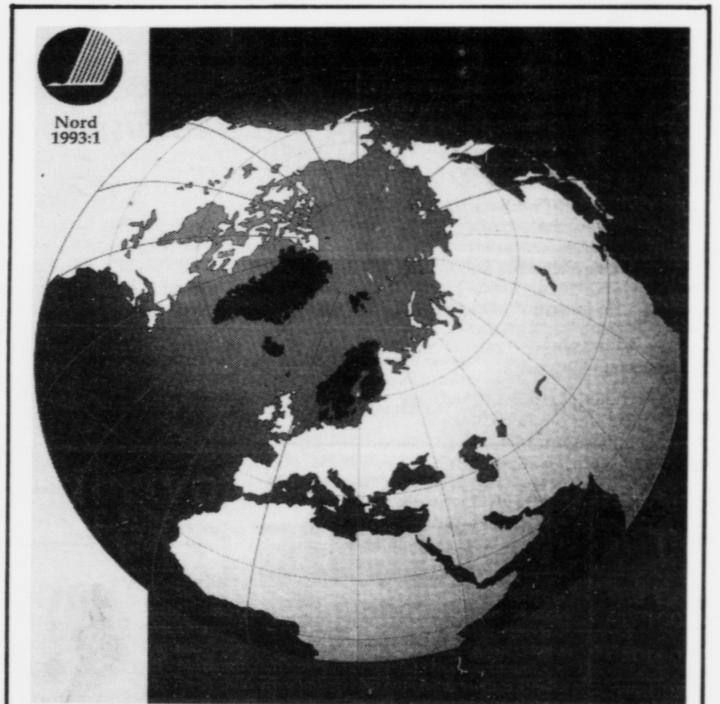
Vit skulu hava í huga, at

fiskikvoturnar skulu ásetast í august. Tað hevði tí verið av týðningi, at nýggja lögtingið fekk hetta um hendur, tí ein nýggj samgonga skal umsita hesa og kunna liva við hesi.

Eisini eigur at verða nevnt, at sjálvdrátturin, sum tingmenn nú eru farnir undir, verður bert versandi sum valdagurin nærkast.

Hetta skulu vera mín ráð til okkara løgtingsfólk, og eg ivist ikki í, at fjøldin er samd í hesum.

Jógvan við Keldu

Lesarabrøv

Almennar sparingar

Í hesum tíðum eru tað ikki ráð at halda fast um politiskar ideologier (hugsanir).

Nær skal tað almenna spara! Landsstýrið tosar um bygnaðarbroytingar (strukturelbroytingar) í almenna – nær hendir tað? Nú hevur tann privati, føroyski sektorurin spart, so nú má vera møguleiki at spara innan tann almenna sektorin.

Hvat um vit leggja stovnar saman sum t.d. Almennastovna, ALS og Lønjavningargrunnin við felags fyrirsiting. Á henda hátt kann tað almenna spara í minsta lagi 2 stjórnstørv og nøkur starvsfólk. Minstalønina kundu tey arbeidsleysu fingið og landsstýrið hevði víst

at tað tekur sær av teimum, sum eru ringast fyri!

Um vit leggja sjónvarpið og útvarpið saman við felags fyrirsiting, kunnu vit spara eitt stjórnstætt og kanska nøkur starvsfólk og lurtara- og hyggjaragjaldið kundi lækkað. Lurtara- og hyggjaragjaldið eru í dag alt ov dýr fyri fólk. Í stuttum: vit orka ikki at gjalda so nógv meira fyri t.d. bara at siggja ella hoyra føroyskar sendingar!

Um vit høvdu færri kommunur (t.d. 6 ella 7), kundu vit gjørt tær betur fyri at gjalda sínar skyldur í framtíðini. Kommunurnar vildu spart fyrirsiting. Høvdu vit havt færri

kommunur, vóru tað t.d. ikki í dag fleiri tómar havnir, graslíkisvøllir, ítróttarhallir o.m.a. Við færri kommunu høvdu lánsevitararnir kanska verið lættari at samráðst við.

Fleiri bygnaðarbroytingar enn her nevnt eru sjálvandi neyðugar.

Jógvan T. Joensen

Betri at velja NAFTA enn at fara upp í ES

Viðmerkingar til samrøðu við Bjarta Mohr í Tíðindablaðnum Sosialinum nr. 66, 1994.04.08:

Ein týðningarmikil munur er á ES og NAFTA: ES er eitt politiskt samveldi, meðan NAFTA einans er ein handilsavtala.

Um Føroyar skulu gerast limir í annaðhvørt ES ella NAFTA, haldi eg, at tað hevði verið rættast at valt NAFTA, tí í ES er tað samveldið, sum smíðar

lógirnar (sum »fyriskipanir«), og Føroyar hava sum danskt amt einans vald í ES gjøgnum tað danska lóggávutíðing.

Væl ber til hjá londum at klára seg figgarliga uttan eina stóra primervinnu (fiskivinnu, landbúnað og rávøruútvinning) – eisini uttan at vera limir í stør-

politiskum samveldi. Japan er eitt dømi um hetta.

Sjálvandi er neyðugt at skipa vinnulívið eftir, hvat er mest lønandi, men tað kemur vanliga við tíðini, um lóggávan ikki gevur pørtum av vinnulívinum serligar fyrimunir.

Jacob Sparre Andersen